

Den i Paragrafen ved Ordene „dels—dels“ gjorte Afstillelse ses ikke at udtrykke nogen særlig Rante. Der er Grund til at stille de administrative Bestemmelser, hvorover Kommunalbestyrelsen er raadig, fra Regulativets øvrige Indhold.

Til § 6.

Run Redaktion.

Til §§ 7 og 8.

Disse to Paragrafer ville efter deres Indhold passende kunne sammendrages til een.

Skjøndt en Regulering af Vandløbet ikke just er noget lempeligt Middel til at staffe Orden i Regulativet, og skjøndt det overhovedet synes at være en temmelig kunstig Betragtning at opfatte en i Marken gennemført Regulering af Vandløbet som en Forberedelse til Redaktionen af Regulativet, har Udvalget dog troet at burde lade Kommunerne beholde det Initiativ til Reguleringen, som Forslaget giver dem, og som ganske vist kan være et hensigtsmæssigt Middel til i det Hele at fremme Reguleringen. At Kommunen under denne Forudsætning betaler Forretningen, maa i hvert Fald anses som velbegrundet i det Tilfælde, at Reguleringen ikke gennemføres. I det modsatte Tilfælde kunde det være mere tvivlsomt, om Omkostningerne ved Forretningen ikke burde følge de øvrige Reguleringsomkostninger (jfr. Forslagets § 34). Udvalget har dog ment ogsaa her at kunne blive staaende ved Forslaget. Derimod ses det ikke, hvorpaa man skulde støtte en Forskjel mellem Hovedvandløb og mindre, offentlige Vandløb i Henseende til disse Omkostningers Udredelse (jfr. Forslagets § 11); begge Klasser af Vandløb staa i dette Spørgsmaal fuldkommen ens overfor deres respektive Kommuner. — Men er man saaledes gaaet ind paa at stille Kommunen i Spidsen for Reguleringen, synes der ikke at være nogen Betænkelighed ved at lade Kommunalbestyrelsen nyde godt af den Veiledning, som vil komme tilstede ved at give de Interesserede Veilighed til at udtale sig. Udvalget stiller derfor Forslag i denne Retning.

Derimod har Udvalget ikke kunnet følge Lovforslaget i at overdrage Kommunen Initiativet ogsaa til Afgjørelsen af Spørgsmaal om Interessenternes Forpligtelse overfor Vedligeholdelsen. Efterat Udvalget har forladt den i Forslagets § 13 indeholdte Rante om en almindelig Ordning af Vedligeholdelsespligten, bliver der ikke længer nogen Nødvendighed for at afholde Forretningen alene for at gennemføre den tilføjede Forandring. Og hvor Parterne indbyrdes skrives om, hvad der mellem dem er Ret med Hensyn til Vedligeholdelsen, antager det passende at kunne overlades til, dem selv at paatale Kommiss-

sionens eller Synsmændenes Mellemkomst. En anden Sag er, at der ogsaa under Kommunalbestyrelsens Reguleringsforretning paa mange Maader kan opstaa Tvivl og Tvistemaal om Vedligeholdelsen, men disse blive da at behandle og eventuelt at paafjende ligesom de andre Insidenspunkter, der kunne frembyde sig ved en Regulering.

Da Reglerne om Flodemaal ere givne andetsteds, og da Kommunen her har en af dens Forhold til Regulativet uafhængig Forpligtelse til at tage Initiativet, har Udvalget foretrukket at lade Bestemmelsen udgaa her, hvorfor ogsaa taler, at Udvalget med Forslaget er enig om at undtage disse Forretninger fra Synsmændenes Resort.

Den Afgang til at se bort fra tidligere Kjendelser og Overenskomster, som hjemles i Slutningen af § 8, har Udvalget ment at burde indskrænke paa samme Maade, som det er sket i Forslagets § 24. Om den paagældende Ordning er truffen i Henseende til den nugældende Ret eller i Henseende til det foreliggende Lovforslag, kan dog sikkert ikke gjøre nogen Forskjel. Heller ikke ses det, at Sagen stiller sig anderledes, eftersom den beskrevne Ordning er kommen tilstede før eller efter, at Vandløbet blev offentlig. — Skjøndt Erstatningsspørgsmaalet har tabt noget af sin Interesse efter den Stilling, Udvalget har indtaget til Forslagets Regler om Vedligeholdelsen, vil det dog ikke være overflødig at hævde Erstatningen som et Retstræv, der altid og ubetinget kan stilles, overalt hvor en virkelig Retting er begrundet.

Til § 9.

Den i Paragrafen undtagelsesvis tilladte Regulering ved Udfylning vil efter Udvalgets For mening medføre Farer og Uveilighed, som ikke staa i Forhold til den Nytte, der i enkelte Tilfælde mulig kunde drages deraf. Udvalget foreslaar derfor at lade Bestemmelsen herom udgaa.

Til § 10.

Et Mindretal (Bertelsen, Olsen og Lange) foreslaar at opgive Lovforslagets Paabud om Magelæg og indskrænke Bestræbelserne i denne Retning til Mægling, som støttes derved, at Udgifterne ved Magelægs eller Overdragelsers Berigtigelse i Matrifulen og Udkomstdokumenternes Udstedelse og Berigtigelse i det Hele fordeles paa samme Maade, som Reguleringsomkostningerne. Mindretallet nærer Betænkelighed ved tvungent Magelæg, ikke blot fordi der herved gaas ud over en hidtil anerkjendt Anvendelse af Grundlovens Regler om Expropriation, som kan drage Konsekvenser efter sig paa andre Omraader, men ogsaa fordi der herved kan gribes forstyrrende